

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 117
Castellar del Vallès - 24 maig 1935

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Del temps

Van passant les setmanes i el temps continua rifol i el fred sembla que es deixi sentir cada vegada amb més intensitat. Aquests darrers dies hem tingut la sensació que anàvem de cara a l'hivern i molts han hagut d'utilitzar novament els abrics que ja havien deixat aquesta temporada.

La naturalesa no ens ha deixat veure encara l'esclat i la ufanor que es fan visibles en aquest temps sota el sol esplèndid. A ciutat encara la gent va arrupida i de pressa i la boira grisa i constant matisa la llum que donu pal·lideses hivernenques. El sol encara és avar i aquest any ens ha deixat gaudir ben poc de la tibior que fa pressentir les jornades càlides d'estiu.

Som a la segona quinzena de maig i encara, aquest mes, no ha pogut ésser cantat pels poetes que parlen «d'aquests dies clars», de «la rosa i la noia» i de «l'esclat de rialles»...

El temps és cru, i no convida encara a les fàcils expansions literàries dels lleterferits que esperen «l'època de les flors» per comprovar la seva sensibilitat i rebre la inspiració de les muses.

El maig, aquests any, ha deixat a punt de sortir tots els tòpics que anualment són repetits. Encara no és acabat, però, i potser avui, demà, o més endavant, amb la gràcia que li és atribuïda, deixarà que es manifesti la joia i el plaer que estem acostumats a sentir quan a la primavera.

PERFILS

Les mirades expressives

En les relacions de la vida social i quotidiana, per poc observador que un hom sigui, trobarà a simple vista certs indicis rellevants i escatidors d'una característica humana, i a la vegada, molt particular i essencial de cada individu, sempre però que l'observació s'enfoqui al sector corresponent.

No hi ha dubte que una especial idiosincràsia, una forma diferencial de comportar-se o senzillament un gest o una anècdota, determinarà moltes vegades, la conseqüència i valor de l'experiment.

La manera de riure, la manera de parlar, són formes d'expressió humana que denoten tot seguit la psicologia de l'individu. Segons com es riu, segons com es parla, s'exterioritza el temperament, la cultura i la formació espiritual de la persona.

Es dissimulen, es captenen, molts trets, moltes facetes inherents a la personalitat humana; en un moment o altre, però, no es pot negligir, no es pot amagar, l'espontània expressió d'una determinada manera de parlar, o d'una especial manera de riure, per quan són aquestes qualitats,

manifestacions implícites de la natural existència, de la pròpia personalitat.

Ara bé; una de les formes expressives de més categoria i transcendència, i de més profund sentit efectiu, i per tant que més revela amb evidència els sentiments de la persona, és la manera de mirar, de contemplar, d'indagar, o simplement d'observar les persones i objectes que ens rodegen. La mirada és la forma més eloqüent, i a la vegada més silenciosa, dels atributs expressius de la personalitat humana.

En estat normal, els ulls, revelen tot el fons interior, tots els estats d'ànim, totes les impressions més simples, i en conseqüència, confirmen i qualifiquen la personalitat moral de l'individu.

No ens referim pas, precisament, a aquelles mirades investigadores de l'home estudiós, analític, que s'esforça per a adquirir uns coneixements determinats. D'aquest aspecte del mirar investigant, en tenim fet un estudi apart, l'exposició del qual ja varem tenir evinentesa de puntualitzar, fa algun temps, en una conferència relativa a «Espectadors i Espec-

tacles», desenrotllada a la docta tribuna de l'entitat cultural *Francesc Aragó*.

Únicament remarquem ara, que l'expressió dels ulls, en la seva integritat de funcions normals, constitueixen la més significativa matissació de la persona, i que tradueixen la verdadera essència de l'esperit en estat d'independència. Sense voler, sense predisposició de cap mena, la mirada concentra, vivifica, impul·leix, determina, totes les sensacions espirituals.

Per la mirada coneixem la persona; per la mirada coneixem els seus intents i propòsits.

Naturalment, que amb la mirada també s'hi especula; també amb la mirada es fingeix; en aquest cas concret, però, el fet obeeix a un projecte, a una intenció, a un mestratge, a un ofici, com si diguéssim, que no fa més que confirmar la varietat expressiva i la força penetradora de les mirades.

Per exemple és molt fàcil d'entendre quan una mirada, banal o frèvola, indica *Tant se me'n dona!*.. O bé determinar aquella altra, displicent i oberta, que és com si volgués dir: *Que ets simpàtica!*.. O finalment, aquella, fèrvida i penetrant, que expressa: *Mal llamp et mat!*.. Em sembla que tots sabem discernir prou bé aquestes formes expressives de mirar.

No sempre, però, els ulls mantenen la mateixa disposició. Hi han altres ductilitats i experiències.

Un sacerdot, un metge, un advocat, pel seu ofici i caràcter d'escrutadors d'ànimes, tenen l'obligació de mirar, d'examinar, amb remarcable sol·licitud. El primer, ho farà, complint el seu ministeri nobilíssim, amb unció, amb humilitat, amb indulgència; el segon, amb eficàcia, amb solvència, amb investigació i estudi; i el tercer, ha de fer-ho forçosament, amb domini, amb intuïció, amb agudeses. El místic, commou; el científic, analitza; el jurisconsult, dictamina.

Heus ací, tres maneres significatives i diverses de mirar, la constatació de les quals correspon a altres tantes modalitats, filles de l'experiència característica i premeditada de cadascuna professió intel·lectual.

Expressen un caràcter, aquestes mirades exploradores, un estat d'ànim extensiu, depauperant, que de cap manera escapen als dominis especulatiu de la ciència.

Fixem-nos, però, com amb aquestes

mirades hi entra més aviat el càlcul, el seny, l'estudi, la reflexió; i en canvi, amb les mirades dels «no especialistes», hi ha més vehemència, més espiritualitat, més calor, més sentiment. Aquestes darreres, són més pures, més senzilles, més amples, talment com les mirades dels infants, — les més tendres i divines, — les dels enamorats — les més passionals i humanes, — les dels ancians — les més sosegades i benignes. — S'adhereixen més cap al cor, entren més suaument, i guanyen més simpaties, ja de bones a primeres, perquè signifiquen independència d'esperit, intervenció sincera, comunicació espontània, esclatant de simplicitat i bonhomia.

Són aquestes, mirades de poble, mirades sense propòsits concrets; menys enginyoses i doctes, i per tant, més excel·lents i pal·liatives.

De com la mirada humana, és la síntesi del pensar i sentir de la persona, i l'equivalent de molts temperaments i caràcters, ho corrobora el mateix poble amb el seu sentit crític, tan intuïtiu i enginyós. «Té una mirada de traïdor...» — es diu d'algú a vegades. O bé conclou: «Mira com un babau...» Tot se li escola per la vista... I és amb acritud, com moltes vegades es comenta d'una persona, que mentre conversa «no treu la vista de terra», com volent dir que es maïfia i defuix tot escrutini. És corrent també, de senyalar a aquella persona que, dialogant, «es distreu amb els que passen»; o aquella altra que és aficionada «a mirar pel pany de la clau»; termes que denominen la incontinència de l'individu.

I si més no, pensem amb aquelles persones que, mentre les tenim al davant, i amb les quals sostenim una conversa, no

paren d'examinar-nos de cap a peus, com escudrinant i resseguint el valor o modernitat del nostre abillament o indumentària. Fan un complet examen amb la vista — mirada escrutadora que parla — i senti aleshores la sensació de que «fan comparacions».

Altrament, no han passat pas encara els temps, en què la superstició i l'analfabetisme, feien suposar que molts malalts i infeliços, es trobaven en tal estat per causa «d'una mala mirada»; o que la rancúnia manifesta entre els veïns provenia «d'haver-se mirat malament».

En fi, que el poder i l'expressió de les mirades són infinits, i abarquen totes les facetes del sistema intuïtiu i reactiu. No envà ha dit algú que els ulls són magnètics; i que la clau de molts problemes esperitistes, es troba en la intervenció funesta i eficaç, no és pas intenció ni lloc d'escatir-ho ara, de les mirades penetrants i abassegadores dels al·lucinats i nerviosos.

Ja Sulli Prudhomme, amb la lucidesa de pensament que el caracteritzà, concretava la força dels ulls humans, amb aquesta quarteta compendiosa que des de molts anys tinc traduïda, entre altres composicions poètiques del mateix escriptor francès:

«Negres o blaus, admirats sempre,
com esperant l'immensa aurora,
des de l'altra banda dels sepulcres,
els ulls, ja morts, encara hi veuen».

J. VIVES I BORRELL

Era el primer de maig

Dedicat a tots els castellarencs que a la fon de Guanta anaren a passar el jorn.

Sota un desmai apenollat que abriga la font que tota quieta regalima a dintre d'aquest bosc tot entondrit. Avui es veu tota ella rodejada per un estol de vells i jovenada que riuen tot mirant a l'infinit.

És hora d'esmorzar i tothom alegre amb el plat a la mà somriu content; els uns sentats al damunt d'una pedra i els altres en el marge del torrent...

Oh, que brillants les joies que els capde-els rostres plens de serenors de cel... [llen I que és gustós l'esmorzar que aparellen lluny de la vila, els hi sembla mel.

Tothom reviu el goig de la natura amb una inquietud franca que els madura a dintre, ben endintre del seu cor. Mentrestant unes noies rialleres es manifesten vius i falagueres al bes del goig, i glateixen d'amor!

LLUÍS CANET

Castellarencs: Anuncieu a LA FARGA

Sabateria P. J. Riera

Càl Rovira :: Caldes, 6

Extens i variat assortit en sabates i sandàlies per a nen, nena, senyor i senyora.

Preus que solament regiran fins el dia 31 de maig:

Numeració	Sandàlies blanques	Sabates Xarolina
15 al 19	3	—
20 « 23	4	—
24 « 27	5	8'75
28 « 30	6	10'75
31 « 33	7	13'50
34 « 37	8	15'50
38 « 45	12	18'50

Sandàlies per a senyora mig taló: 7'50 i 10 ptes.

Especialitat en calçats propis per a Primera Comunió

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

NACIONAL (Barbarà) —2—
CASTELLAR F. C. —1—

Poca cosa es pot ressenyar d'un partit de pur campionat, però potser el més insult que s'hagi pogut presenciar en una competició com la present.

Són les 4'50 quan comença el matx; es succeïxen un nombre de jugades sense pena ni glòria, poguent-se lluir Samsó en diferents ocasions. El joc és d'una monotonia gran, els dos equips no lliguen cap jugada, arribant el final del primer temps amb un just 0 a 0 per bàndol.

En el segon temps el Castellar jugà a favor de la pendent bastant pronunciada del terreny, però els dos exteriors nostres amb una por i reserva exemplars fan malbé totes les combinacions excel·lents de Gil i Fernández I. En ocasió d'un corner tirat per Rius, Nieto rematà molt bé amb el cap i Samsó, es lluí amb una bona parada.

Avança el Nacional, aldarull davant la porta de Piñot i Batista xuta al pal, l'àrbitre creu que ha tocat al ferro de dins la porta i concedeix gol. Protestes i unes lleus agressions que no passen d'això. El Castellar es desmoralitza i Lucas en un xut creuat marca al minut escàs el segon gol.

El Castellar es llença a l'atac, Gil avança a Nieto, aquest al mateix Gil, que d'un tret ràpid a «boca jarro» bat a Samsó. Anotem un xut d'Oliveras al pal i Batlle, envia als núvols a un pam de la porta.

Del Castellar, Vives, Fernández I i Gil, foren els millors, els dos extrems molt dolents, principalment Oliveras. Nieto, molt baix del seu nivell, regular, així com Batlle, els altres discrets. Del

Taller Mecànic

DE

BARTOMEU GELIS

SUCCESSOR DE J. CAÑELLAS (e) FUYÓ

...

FUSTERIA: Treballs per a obres a qualsevol preu

EBENISTERIA: Mobles de tots estils de fabricació pròpia, competint amb els preus dels de remesa. Restauracions de totes classes.

Servei de funerària :: Baguls

Carrer del Centre, 25

Nacional, Serra, Samsó i Torras, els altres molt fluquets. L'arbitratge, infame a tota llum. Els equips foren: Samsó, Serra, Parera, Carol, Torras, Costa, Diego, Lucas, «Chispa», Andreu i Batista, pel Nacional i Piñot, Serra, Vives, Busqueta, Fernández I, Rius II, Oliveras, Gil, Nieto, Batlle i Camprubí, pel Castellar.

El Comitè de Competició, ha de fallar encara la cessió dels dos punts d'aquest partit, puix el Nacional presentà el professional Serra en els seus rengles.

NOTI-SPORT

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 19:

Sant Fost 1 - Colomenca 1
Ripollet 2 - La Garriga 3
Nacional 2 - Castellar 1
Santa Perpètua 0 - Català 4
Montmeló (suspès) Parets

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Colomenca	8	5	2	1	23	6	12
La Garriga	9	5	2	2	16	13	12
Castellar	9	5	1	3	24	16	11
Català	7	4	2	1	15	10	10
Sant Fost	8	3	3	2	9	9	9
Parets	6	2	2	2	11	9	6
Nacional	8	2	2	4	14	21	6
Ripollet	8	3	0	5	13	25	6
Montmeló	8	1	2	5	10	19	4
Santa Perpètua	7	1	0	6	5	12	2

J. SOLEY

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 26 - Tarda a les 4'30

GRAN PARTIT AMISTOS entre

C. D. Barcanona
Castellar F. C.

Equip: Piñot
Albert Vives
Montserrat Batlle Busqueta
Oliveras Murlan Nieto Gil Camprubí

—ES VEN EL MAGATZEM de Ramon Serratusell, situat al Passeig.
Per informes dirigir-se al carrer Mo-
lí, 50.

—ES VEN CASA en punt cèntric, aigua abundant, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se al carrer Sant Jaume, 12

—ES VEN CASA situada al carrer Nou. A molt bon preu.
Raó: Passeig, 25.

GLOSSARI

«Inoblidable i estimat amic: Avui, una d'aquestes tardes griseses i tristes a pesar d'ésser al cor de la primavera, sento en el fons de l'ànima unes batanades de dissort i solitud. La tarda, és plujosa i trista i som al 22 de maig. Jo també en el maig de la meua vida, en els 28 anys, i com la tarda d'avui, està divagant la meua ànima!

Per què tanta comparança entre la naturalesa i els homes?»

Heus ací la capçalera de la lletra que en la data abans signada, m'ha adreçat l'estimat amic X.

Jo, amb tota franquesa voldria encoratjar-lo, voldria enaltir-lo i sobreportarlo en el camp de la il·lusió, però, és que a voltes sóc tan pessimista jo també ..

És molt cert que la vida és traïdora, és plena de desenganys, plena de tenebres, però, per què fer-ne cas? Si són quatre dies escassos els que hi tenim d'estada, doncs per què dedicar-ne uns a la profundització? Si ben justos els tenim per a conèixer les bel·leses!

A més, no hi hagué un poeta un dia que va dir: «Tot és del color segons amb el cristall en què es mira»? Doncs, per què usar tant el cristall fumats? Si n'agafem un de color de rosa, ho veurem molt diferent...

Això li diré al meu amic volgut: que es compri unes ulleres color de rosa i que surti defora al camp, que travessi serres i que corri enllà dels horitzons i la vida ben segur que l'hi somriurà tota. Si és tan bella la primavera! Si és tan bonic el maig...! per què no l'hi té de somriure?

Un moment estarà fatigat i s'asseurà al peu d'un marge, i treient-se les ulleres per aixugar-ne la pols, es donarà compte que la primavera és bella i que ja en té de colors bonics sense la necessitat de mirar-ho a través d'uns vidres.

I aleshores contemplarà les flors. La diversitat de flors que arren de la contrada veurà esteses. I totes les veurà d'uns colors de somni. I la vida l'hi tornarà a somriure plenament. I el seu cor encisat tornarà a glatir davant tanta bel·lesa. I ben segur que m'escriurà una nova lletra que començarà així:

Estimadíssim amic: Que n'és de bella la vida!..

I jo sense seguir llegint, ja endevinaré l'eficàcia que haurà tingut la meua recepta.

Per què, doncs, no tenim tots un que ens recepti?

MARCEL JUNCÀ

CASTELLARENCSS!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Demaneu

PINYA TROPICAL

Refresc de pinya
expremuda

En tots els Cafès i Bars

NOTICIARI

NECROLOGICA

A l'Hospital Clínic de Barcelona i després d'una delicada intervenció quirúrgica, el dia 18 va deixar d'existir la veïna Maria Clapés Dosrius, persona ben volguda de tots quants l'havien tractada.

Reposi en pau i rebí la seva desconhortada família, el nostre més sincer condol.

DE L'ALCALDIA

El senyor Alcalde de la nostra població, ha destinat l'hora de 11 a 12 dels dies feiners, per tal d'atendre al públic en el seu despatx de les Cases Consistorials.

Ço que fem públic per a creure-ho d'interès general.

REPOSICIÓ

Ha estat reposada en el mateix lloc del Cementiri municipal d'aquest poble, la mateixa creu que fou retirada quan l'Ordre de secularització dels Cementiris.

LES FESTES DE SANTA QUITERIA

L'Agregat Sant Feliu del Recó, el proper diumenge dia 26 del mes corrent, celebrarà diferents festeigs amb motiu d'honorar a llur Patrona Santa Quitèria, el programa dels quals detalllem:

Matí a les 6: Ofici de Requiem pels difunts de la Parròquia.

A les 10: Solemne Ofici, a llaor de la Santa, amb acompanyament d'orquestra i assistència de les Autoritats locals. Seguidament benedicció del tradicional pa.

A les 11: Concert vermut al cafè del Centre Feliuenc, a càrrec de la notable Orquestra Muixins, de Sabadell, que és a càrrec de qui va tota la part musical dels festeigs

A les cinc de la tarda: Al Centre Feliuenc, hi harà un lluït ball de tarda, rifant-se una magnífica toia.

Desitgem als organitzadors un brillant èxit, que premiï amb escriu llurs esforços

EL TEMPS

Sembla talment que ens trobem en ple mes de febrer, dies grisesos, plujosos i

amb un aïret fi com a l'hivern, amb un xic més, enguany podem dir que no hem pogut disfrutar de les delícies de la primavera, com és natural tothom comenta el mateix i segons dades registrades en l'Observatori de París, feia un segle que no havien esdeïngut aquestes temperatures tan baixes en plena primavera.

TEATRE

Pel dia de Pasqua a la nit, l'Esbart Teatral de l'Ateneu Castellarenc, posarà en escena la comèdia dramàtica en 3 actes de Lluís Elies, «El fill del senyor Gold», obra recentment estrenada en clamorós èxit a Barcelona.

En la pròxima edició donarem més detalls, de moment podem avançar que cooperarà en la representació la primera actriu Elvira Jofre.

PRIMERA COMUNIÓ

El pròxim diumenge dia 26 i en l'Església Parroquial d'aquesta població, faran la Primera Comunió els alumnes de les Escoles Nacionals i de les Escoles Patronat Tolrà.

DEFUNCIONS

Dia 10. — Isidre Canadell Rosinol, de 10 anys.

Dia 20. — Caterina Juliana Rius, soltera, de 58 anys.

Des d'aquestes ratlles traslladem a tots els seus apenats familiars, el nostre més sentit condol.

STUDI FOTOGRAFIC

CARRETERA DE SENTMANAT

Aquesta fotografia, es complau en assabentar al públic que el dia 26 del corrent, tindrà obert tot el dia, per a donar així més facilitats a poder fer retrats de Primera Comunió.

Retretar els vostres fills en el dia de la Primera Comunió, és conservar la tradició i perpetuar les bones costums

RETRATS DE GUST - BONA PRESENTACIÓ - PREUS ECONOMICS

CAMPAMENT FEMENÍ

La secció femenina del Centre Excursionista «Sabadell», portarà a cap demà dissabte, el seu II Campament Femení, el qual serà instal·lat en terrenys de Can Quer.

FARMACIA de torn per a diumenge, Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge, Plaça Mestre Gelonch, 10

Sulfatadores i reparació de tota classe de màquines de sulfatar i accessoris per les mateixes

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera
CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

ESPECTACLES

CINE SONOR ATENEU

Dissabte, nit i diumenge, tarda i nit
NOTICIARI «PARAMOUNT»
TUYA PARA SIEMPRE per Fredric March i Sylvia Sidney.
LA ISLA DE LAS ALMAS PERDIDAS per Charles Laughton, Richard Arlen, Leila Hyams i Kathleen Burke (La mujer pantera).

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit
TEMPESTAD AL AMANECER per Kay Francis, Nils Asther, Walter Huston i Philips Holmes.
CABALLEROS DE CAPA Y ESPADA per Wheeler i Woolsey. I una COMICA.

Asria. Bancària CLARNUS

Diputació 309 entresol 1.ª (entre Bruc i Llúria)

Hores de despatx: 9 a 12 matí - Telèfon 20302

BARCELONA

Préstecs de diners i de grans capitals
en hipoteques o document privat, etc.
i sobre tota classe de finques urbanes
i rústiques, etc.

(Tramitació ràpida i reservada)

En totes les poblacions i pobles d'Espanya, es faciliten préstecs de capital en metàl·lic, des de 25.000 fins a 3.000.000 de pessetes. Amb la garantia, per al peticionari que sol·liciti el préstec, de nostra rigorosa reserva. Tipus d'interès, des del 5% anual. Pagament d'interessos, per trimestres o semestres vençuts, sense recàrrecs ni apremis. Temps de duració de les operacions de préstec, (termini de venciment), des d'un fins a 20 anys, o sigui pel número d'anys que es convingui, indistintament a curt o llarg termini, amb dret en el venciment a pròrroga o aplaçament, lliure de recàrrec i apremi, sempre i quan s'estigui al corrent de pagament d'interessos.

Condicions per a la devolució del capital prestat amb facilitats i avantatges per a l'amortització voluntària, o sense ella; l'amortització voluntària pot afectar-se indistintament o conjuntament pels procediments de parcial, mixta i total.